

ГАЗЕТА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНВАЛІДІВ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

www.ourlife.in.ua

№ 4 (2505) КВІТЕНЬ 2020

**ЗАКЛИКАЄМО ЮНІ ТАЛАНТИ
ДО ТВОРЧОСТІ**

ІНТЕРВ'Ю З ОЛЕКСІЄМ НАШИВОЧНІКОВИМ

Закликаємо
юні таланти
до творчості
2-3 стор.

ГАЗЕТА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНВАЛІДІВ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

<http://ourlife.in.ua>

Індекс 60981

Видається з 1967 року

Газета виходить раз на місяць

№ 04 (2505) квітень 2020

- замовлення № 3301404
- підписано до друку — 21.04.2020
- тираж — 3 027 прим.

Регістраційний № 753, серія KB,
від 28 липня 1994 р.

Державне видавництво «Преса України»,
03047, Київ-47, просп. Перемоги, 50.

Комп'ютерний набір і верстка виконані
відділом організаційної та видавничої
роботи виконавчого апарату ЦП УТОГ

Редактор — Н. Каменська

Комп'ютерна верстка та дизайн — П. Моргунов

Адреса редакції: 03150, м. Київ-150, вул. Велика Васильківська, 74.

контакти:

тел.: (044) 287 21 80

ourlife@ukr.net,

ourlife.utog@gmail.com

<https://ourlife.in.ua>

<https://t.me/ourlifeinua>

ЗВЕРНЕННЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ ДО ПРЕЗИДЕНТА, УРЯДУ, НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

Від імені 40 тисяч членів Українського товариства глухих висловлюємо своє обурення і категоричну незгоду з безпрецедентним свавіллям у ставленні до найнезахищеніших верств населення, до яких більшою частиною відносяться члени Українського товариства глухих, у такий складний час, коли пандемія і тривалий карантин загрожують не лише зубожінням, а й втратою здоров'я і життя.

Саме так слід розцінювати події по-справжньому «чорного понеділка» 13 квітня 2020 року, коли Верховною Радою України скасовано окремий рядок, яким Законом України про державний бюджет було передбачено фінансову підтримку для чотирьох найбільших організацій, зокрема й Українського товариства глухих.

У такий ситуації прикро подивовані позицією людини, яка повинна захищати інтереси осіб з інвалідністю, — на думку голови Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Верховної Ради України Галини Третякової, висловленої на її сторінці у соціальній мережі facebook, має місце начебто безконтрольне використання коштів громадськими організаціями. Чітко можемо сказати за УТОГ: **ці кошти використовуються в межах порядку, визначеного урядом**, а їх використання контролюється розпорядниками коштів — Міністерством соціальної політики України та Фондом соціального захисту інвалідів, органами Державної казначейської служби та Державної аудиторської служби України.

Хочемо нагадати, що УТОГ і УТОС були створені за рішенням українського уряду ще у 1933 році та мають значний практичний досвід здійснення соціально-трудоваї реабілітації людей з інвалідністю, залучення їх до суспільно корисної діяльності та організації їхнього дозвілля, надання їм **щоденної конкретної практичної допомоги, яка здійснюється на постійній основі та має системний характер, що потребує постійного стабільного фінансування**, яке УТОГ і УТОС у теперішніх умовах самостійно забезпечити не можуть.

Важливість забезпечення такої стабільної безперервної роботи підкреслив 9 листопада 2018 року Комітет ООН з прав осіб з інвалідністю, який у п. 61 Зауважень загального порядку № 7 (2018) про участь осіб з інвалідністю, включаючи дітей з інвалідністю, через об'єднання, які їх представляють, рекомендує державам-учасницям вжити критерії виділення коштів, у тому числі за допомогою розподілу коштів між різними організаціями осіб з інвалідністю на рівних засадах, включаючи **стійке базове інституційне фінансування**, а не тільки проєктне фінансування.

Українське товариство сліпих та Українське товариство глухих, враховуючи їхню розгалужену мережу непромислової сфери та постійну діяльність на професійній основі, потребують саме базового інституційного фінансування.

Продовження на 4 стор.

ЗАКЛИКАЄМО ЮНІ ТАЛАНТИ ДО ТВОРЧОСТІ

Інтерв'ю з Олексієм Нашивочніковим

Підготувала
**Наталія
КАМЕНСЬКА**

Про Олексія Нашивочнікова ми вже писали не раз як про яскравий взірець того, що може досягти талановита і наполеглива людина попри втрату слуху. Олексій відомий як архітектор, який брав участь у розробці проектів кількох станцій столичного метрополітену. Він — талановитий художник, президент Київської спілки нечуючих художників «Натхнення». Активно займається спортом, веде велику громадську роботу. Перелік цей можна ще продовжувати і доповнювати новими цікавими подробицями з його біографії.

Але основною для нашої сьогоднішньої розмови ми обрали іншу, не менш цікаву тему — виховання майбутніх художників, творчої зміни. З цією метою саме за ініціативи Нашивочнікова в УТОГ започатковано проведення Всеукраїнського конкурсу дитячого малюнка, який минулого року проводився на тему «Моя країна — Україна», а цього року — «Роде наш красний, роде наш прекрасний!».

— Олексію Валерійовичу, як виникла ідея проведення цього заходу? Мабуть, у дитинстві Ви часто брали участь у таких конкурсах?

— Наразі в Україні, наскільки знаю, професійних глухих художників з відповідною вищою освітою можна порахувати на пальцях рук. Давно не заявляє про себе потужний митець Анатолій Риженко-Янковий з Вінниччини. З університету «Україна» пішов глухий викладач дизайну Володимир Пархоменко. Деякі художники з порушеннями слуху в нашій країні зав'язали з мистецтвом через життєві обставини. А нових імен у мистецтві глухих України не додалося. Тому виникла ідея проводити Всеукраїнський конкурс дитячого малюнка серед школярів з порушеннями слуху для того, щоб знаходити юні таланти.

**Шановні батьки та вчителі,
спонукайте дітей
до творчості!**

Так, коли я в дитинстві відвідував дитячу художню студію Наума Осиповича Осташинського й художню школу на Оболоні, разом з усіма дітьми брав участь у різноманітних конкурсах та виставках серед юних художників. Це була звичайна та обов'язкова практика для школярів-студійців.

Хочу наголосити, що така активна участь у конкурсах позитивно впливає на творчий розвиток юного митця. Тому я сподіваюся, що щорічне проведення нашого конкурсу надасть поштовх для популяризації образотворчого мистецтва серед школярів з порушеннями слуху та наступного поширення мистецького руху в школах, й тоді ми отримаємо нові імена серед глухих художників у недалекому майбутньому.

— Враховуючи власний життєвий досвід, як Ви вважаєте, що головне у становленні художника?

— Гарне запитання. Господь дарує талант кожній людині при її народженні, а далі батьки, оточення, вчителі відіграють важливу роль у становленні особистості. І, звісно, життєві обставини теж сильно впливають на тернистий шлях та творче зростання митця. Приміром, глухий Григорій Ксьонз, уродженець Полтавщини, один з яскравих представників українського наївного мистецтва першої половини минулого століття, став художником не тільки завдяки своєму таланту, а й через складнощі життя, що змусило Григорія малювати портрети та краєвиди за замовленням небагатих селян.

Ще хочу сказати, що прищеплення любові до прекрасного, розкриття естетичного почуття у дитини грає важливу роль у становленні її особистості.

Шановні батьки та вчителі, водить дітей до художніх музеїв, галерей та виставок. Розповідайте їм про твори

відомих художників! Спонукайте дітей до творчості!

— **Повертаючись до розмови про конкурс дитячих робіт, маємо, мабуть, спочатку зробити короткий аналіз підсумків торішнього конкурсу.**

— Так, коли ми готували перший такий захід всеукраїнського масштабу, бракувало часу для пошуку спонсорів, бо пізно ухвалили Положення про конкурс. Хочу відзначити працівницю апарату ЦП УТОГ — Тетяну Корнієнко, завдяки якій вдалося знайти небайдужих людей та організації для допомоги у проведенні фінальної частини нашого першого конкурсу. Цього року ми не забули Тетяну Риліну, керівницю творчої студії ARTOS та Андрія Онищука, наукового співробітника Музею мистецтв імені Ханенків, й знову запросили їх до співпраці. Була домовленість з КЦ УТОГ про приміщення для виставки та виступ артистів Театру міміки та жесту «Райдуга» під час урочистого відкриття виставки...

— **Шкода, що пандемія коронавірусу зіпсувала всі плани... Але напередодні введення карантинних заходів журі встигло переглянути всі роботи й дати їм оцінку. А що Ви хотіли б відзначити окремо в кращих роботах?**

— Було багато цікавих та гарних дитячих малюнків, тому членам журі під головуванням першого заступника голови УТОГ Т.О. Кривко (крім мене, до нього увійшли згадувані вище Т. Риліна, А. Онищук і Т. Корнієнко) було складно обрати 7 кращих малюнків із 138 (!) робіт за такими критеріями, як актуальність та повнота розкриття теми, творчий підхід та естетичність роботи.

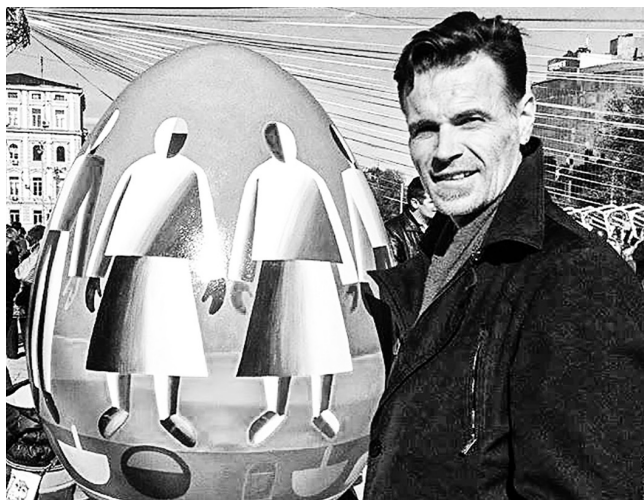
Аналізуючи кращі з них (фото дивіться на 4 стор. обкладинки), почну з роботи, що одержить «Гран-прі», котра називається «**Мамине тепло**». Її намалювала 11-річна учениця Ужгородської спецшколи **Вікторія Фількорн**. Цей твір проситься на афішу чи на панно на стіні будь-якого закладу. Все добре виконано. Гарна техніка. Яскраво відчувається материнське тепло.

В роботі «**Родина — це святий оберіг**» **Миколи Шабатури** (13 років, Полтавська спецшкола) є експресія в соковитих мазках яскравих кольорів!

«**Хліб**» **Маргарити Козаченко** (10 років, Київська спецшкола № 18). Цей простий малюнок передає велику глибину сенсу слова «ХЛІБ», що є святом для народу України, який пережив жахіття Голодомору.

«**Збережемо для нащадків нашу історію, традиції, рідну мову**», **Едуард Киричек** (14 років, Запорізька спецшкола «Джерело»). Графіка добре виконана штрих за штрихом, вільне володіння лініями.

«**За нашу свободу**», **Сергій Малиновський** (15 ро-

ків, Одеська спецшкола № 97). Оригінальна техніка виконання, що відрізняє цю роботу від усіх інших.

«**Повернувся живим**», **Фатіма Байрамова** (16 років, Київська спецшкола № 18). Імпресіоністичний малюнок, що відтворює співчуття авторки та точно передає почуття воїна, який повернувся додому живим із зони АТО. Так звана трансформація з реальності війни до реалій мирного життя. Потужне.

«**Духом незламна**», **Дар'я Хомич** (18 років, Острозька спецшкола, Рівненська обл.). Мабуть, це сучасний етап роду нашого красного, роду нашого прекрасного. В стилі так званого кіберпанку. Останній час жінки, немов прадавні амазонки, досягають все більших висот у суспільстві.

Я хочу подякувати першою чергою всім школярам за активну участь в цьому конкурсі. Щиро вдячний батькам та вчителям за те, що підтримали своїх дітей та учнів в цьому проєкті. Вірю в вас!

— **Як планується провести нагородження переможців за нинішніх обставин?**

— Складно відповісти. Хотілося б провести вшанування переможців в живій реальності, але наразі це неможливо. Існує ймовірність відправити дипломи та подарунки переможцю та призерам поштою. А може вдасться все перенести на осінь... Будемо сподіватися на краще. Все буде добре!

— **Присяднувшись до привітань переможців II Всеукраїнського конкурсу дитячого малюнка, дозвольте також привітати Вас особисто, Олексію Валерійовичу, з чудовою ювілейною датою, яку Ви відзначаєте днями. Усіх гараздів Вам, нових творчих успіхів, реалізації нових цікавих проєктів, родинного тепла і, найголовніше, — міцного-міцного здоров'я!**

— Щиро дякую.

Повна версія — на сайті газети. Фото — на 2-й і 4-й сторінках обкладинки

ЗВЕРНЕННЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ ДО ПРЕЗИДЕНТА, УРЯДУ, НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

Продовження. Початок стор. 1.

Хочемо звернути увагу на те, що кошти, які планувалося надати за бюджетною програмою КПКВК 2507020 «Фінансова підтримка громадських об'єднань осіб з інвалідністю» згідно з чинним Законом України «Про Державний бюджет України на 2020 рік», **вже фактично відпрацьовані** протягом 4 місяців поточного року 436 працівниками організацій УТОГ, понад 50% яких є особами з інвалідністю, які щоденно здійснювали і здійснюють роботу з метою соціальної захищеності осіб з інвалідністю зі слуху, і у партнерстві з державними органами забезпечують реалізацію державної політики з соціального захисту осіб з порушеннями слуху. Попри введення карантину, ці працівники продовжують **без належної їм оплати** надавати допомогу членам нашої Товариства, зокрема, перекладачі жестової мови постійно працюють в онлайн режимі.

Українське товариство
глухих та Українське
товариство сліпих,
враховуючи їхню розгалужену
мережу непромислової
сфери та постійну діяльність
на професійній основі,
потребують саме базового
інституційного фінансування

Ми з розумінням поставилися до того, що у зв'язку зі зменшенням обсягу видатків за вищезазначеною програмою Міністерство соціальної політики України визнало за доцільне забезпечити пропорційне їх зменшення за окремим рядком і міністр соціальної політики України Марина Лазебна листом №4930/0/2-20/10 від 9 квітня 2020 року звернулася до голови Комітету з питань бюджету Верховної Ради України Юрія Арістова з проханням внести зміни до зазначеного проєкту, передбачивши в додатку

№ 3 за бюджетною програмою КПКВК 2507020 «Фінансова підтримка громадських об'єднань осіб з інвалідністю», окремий рядок «у тому числі фінансова підтримка Національної Асамблеї людей з інвалідністю України, підприємств і організацій невиробничої сфери Українського товариства сліпих та Українського товариства глухих, та Союзу осіб з інвалідністю України» зі зменшенням у порівнянні з попередньо передбачуваним обсягом видатків споживання у сумі 54778.3 тис. грн.

Мова йде про зменшення, але не скасування! Висловлюємо сподівання, що Комітет з питань бюджету Верховної Ради України підтримає позицію Міністерства соціальної політики України, враховуючи специфіку використання коштів фінансової підтримки Українським товариством глухих та Українським товариством сліпих, яка спрямовується на утримання розгалуженої мережі непромислової сфери цих товариств, які **надають щоденну життєво необхідну допомогу особам з важкою інвалідністю, а не на проведення різноманітних разових заходів** (конференцій, семінарів, виставок та концертів), як це зазвичай планується іншими, менш потужними і розгалуженими громадськими осередками.

Саме тому прирівнювати такі потужні організації з багаторічним налагодженим алгоритмом надання допомоги до організацій-одноденки і примушувати їх щороку у конкурсному відборі доводити доцільність своєї вкрай важливої роботи, яка й так очевидна — **це вкрай нераціонально і нерозумно**.

Шановні можновладці! Сподіваємось, що вам вистачить мудрості і далекоглядності не робити кроків, які можуть призвести до зруйнування налагодженої системи надання допомоги особам з важкою інвалідністю, що ускладнить роботу всіх без винятку органів і структур, до яких будуть звертатися саме ці знедолені люди, не маючи посередника і досвідченого помічника в особі працівників системи УТОГ і УТОС, яких ви одним розчерком пера можете залишити без роботи і теж поставити за межу виживання, що може призвести до зростання соціальної напруженості в суспільстві.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ВСЕСВІТНЬОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ГЛУХИХ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСТУПУ ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я НАЦІОНАЛЬНИМИ ЖЕСТОВИМИ МОВАМИ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ КОРОНАВІРУСУ

Друкується у скороченні. Постійні оновлення дивіться на веб-сайті www.wfdeaf.org/coronavirus

Понад 70 мільйонів глухих людей у всьому світі мають право на доступ до інформації про пандемію коронавірусу своїми національними жестовими мовами.

Основні меседжі:

- У всіх ситуаціях важливо найняти професійних перекладачів жестової мови або перекладачів з кваліфікацією національного рівня.
- Інформація повинна бути доступною через усі медіа-канали та на всіх платформах. Якщо жестомовна версія доступна лише через деякі канали або лише через веб-платформи, існує ризик, що глухі люди пропустять важливі оновлення у критичний час.
- Перекладач повинен бути фізично присутнім і його має бути видно в кадрі поруч зі спікером, який робить нові повідомлення.

Національна прес-конференція або надзвичайна інформація, що транслюється з перекладачем:

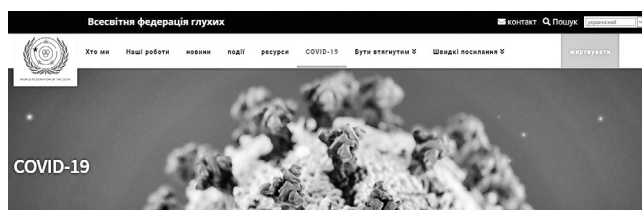
1. Перекладач жестової мови повинен бути фізично присутнім (наскільки це можливо) і стояти поруч зі спікером та бути в одному кадрі із ним. Це забезпечує багатоплатформенний та багатоканальний доступ.
2. Перекладач повинен постійно відображатися на повноекранному зображенні, без накладення на нього тексту та графіки.
3. Трансляції можуть бути багатоплатформенними, але завжди повинні транслюватися на основних каналах суспільного телебачення.

Новини наживо (спеціальні) з перекладачем в студії:

1. Розміщення та розмір перекладача:
 - а. Бажано: розмір перекладача повинен бути не менше половини екрана.
 - б. Альтернативно: перекладач розміщується у вікні, що заповнює 25% екрану, окремо від основного кадру.
2. Трансляції повинні бути багатоплатформенними, але завжди повинні забезпечуватися якнайменше на основних телеканалах загального користування.

Повідомлення урядовців наживо

Перекладачі жестової мови часто не можуть бути присутніми в урядових органах, коли чиновники роблять термінові повідомлення. У такому випадку слід

Скріншот з сайту <http://wfdeaf.org/coronavirus/>

використовувати принципи прямих трансляцій новин, коли перекладач в прямому ефірі одночасно передається на екран поруч зі спікером. Трансляція здійснюється через урядовий веб-портал.

Інформаційні відео з цивільної безпеки:

1. Державні органи зобов'язані забезпечити доступність інформації про коронавірус безпосередньо національною жестовою мовою (мовами) країни.
2. Під час розробки цих відеороликів слід звернутися до національних асоціацій глухих за їхньою експертизою та модераторством.
3. Найкращою практикою є використання глухого впроваджувача, який би надавав інформацію про віруси та заходи безпеки, щоб інформація була представлена носієм національної жестової мови.
4. Ці відеозаписи повинні публікуватися на національних веб-сайтах з охорони здоров'я та поряд із іншою публічною інформацією.
5. Відео також слід субтитрувати державною мовою.
6. Візуальні зображення слід використовувати там, де це можливо, для посилення інформації.
7. Додайте інформацію про те, яким чином глухі люди можуть звертатися до національних чи місцевих органів охорони здоров'я або безпосередньо жестовою мовою, або через екстрені особисті чи в Інтернет сервіси перекладу у разі виникнення додаткових запитань.

Національні жестові мови повинні використовуватися як перший пріоритет, а інформація міжнародних організацій міжнародним жестом орієнтована на глобальну аудиторію.

МІСЦЕ ЗУСТРІЧІ — ZOOM

За власною інформацією

Ще місяць тому, до карантину, мало хто з нас знав, що ж це таке — Zoom, а сьогодні ця сучасна програма відеозв'язку впевнено увійшла в нашу повсякденність.

Першим кроком стала відеоконференція, організована 27 березня 2020 року на базі платформи Zoom за ініціатииви уповноваженого Президента України з прав людей з інвалідністю Валерія Сушкевича, у якій взяла участь голова ВГОІ УТОГ Ірина Чепчина (перекладала Олена Бутенко). Серед великого кола осіб у відеоконференції взяли участь також Олександр Шелест — заступник міністра цифрової трансформації України, Яніка Мерило — ІТ-фахівець, радник міністра цифрової трансформації України Михайла Федорова, Роман Лев — керівник громадської спілки «Українські системи та блокчейн рішення». Валерій Сушкевич під час свого виступу згадав про Указ Президента України N 875 від 03.12.2019 року «Про підвищення ефективності заходів у сфері прав осіб з інвалідністю» і наполягав, щоб Міністерство цифрової трансформації України, виконуючи програму «Держава в смартфоні» і застосовуючи розроблені на її підставі мобільні застосунки, врахувало потреби осіб з порушеннями слуху щодо виклику екстрених служб. За підсумками обговорення прийнято рішення створити міжгалузеву робочу групу із залученням фахівців ГО «Українські системи та блокчейн рішення» і представників Українського товариства глухих.

На виконання рішень від 27 березня 2020 року, за ініціатииви заступника міністра цифрової трансформації України Олександра Шелеста 2 квітня 2020 року відбулася відеоконференція (знову із застосуванням Zoom) з представниками УТОГ та УТОС. Обговорювалися питання доступності телекомунікаційних послуг для людей з інвалідністю, доступності веб-сайтів для осіб з порушеннями слуху і зору. Йшла мова про спеціальне програмне забезпечення (зокрема, мобільні додатки), обладнання для людей з порушеннями слуху.

Під час обговорення цих питань голова УТОГ Ірина Чепчина запропонувала запровадити систему перекладу жестовою мовою та субтитрування всіх суспільно важливих урядових повідомлень, особливо виступів та інформаційних повідомлень Президента, Прем'єрміністра та міністрів, народних депутатів, затвердивши стандарти перекладу жестовою мовою та субтитрування, з урахуванням отриманих нами Рекомендацій Всесвітньої федерації глухих (друку-

ються в цьому номері на стор. 5) та впровадити на загальнодержавному рівні, по всій території України, систему «112.in.ua» для осіб з інвалідністю та служб екстреного реагування 101, 102, 103, 104, розробниками якої є команда ГС «Українські системи та блокчейн рішення» (керівник Роман Лев). За результатами обговорення прийнято рішення врахувати застосування і досвід кращих світових взірців для впровадження системи екстрених викликів в Україні.

Ще одним застосуванням Zoom стала проведена 14 квітня відеоконференція керівництва ЦП УТОГ з головами об'єднань Товариства, на якій розглядалися важливі питання, зокрема, щодо проблем з фінансуванням непромислової сфери УТОГ і кроків, які необхідно вжити для зміни хибного ставлення верхів до цього питання, надання допомоги малозабезпеченим членам в умовах пандемії тощо. За підсумками конференції прийнято рішення проводити її щотижня.

Успішно почали використовувати Zoom й освітяни — під час проведення дистанційних уроків з учнями шкіл і студентами вищих закладів освіти. Зокрема, застосовують сучасні технології члени Об'єднання нечуючих педагогів. До речі, деякі дистанційні уроки для глухих учнів розміщені на сайті УТОГ в рубриці «Освіта» (розділ «Уроки»).

Отже, життя стимулює нас рухатися вперед — із Zoom та іншими сучасними технологіями.

ПРАЦЮЄМО СТАБІЛЬНО Й ЗЛАГОДЖЕНО

Оксана ЦЮМЕНКО,
директор
Конотопського УВП УТОГ

Завдяки злагодженій роботі всього колективу Конотопське УВП УТОГ стабільно працює, виконуючи основні статутні завдання та заплановані соціально-економічні показники.

Підприємство продовжує виготовляти формений одяг для силових структур України, столову та постільну білизну, інші товари народного споживання.

З метою зменшення залишків на складі підприємство виготовляє продукцію під конкретні замовлення. Продукція виготовляється переважно з давальницької сировини замовників. Усі угоди виконуються якісно та вчасно. Жодних претензій та рекламаций з боку замовників не надходило.

Для пріоритетного розміщення замовлень підприємство пропонує замовникам продукцію високої якості, яка досягається завдяки:

- наявності працівників відповідної кваліфікації, які мають необхідні знання та досвід роботи;
- помірній ціні, враховуючи те, що підприємство користується пільгами з оподаткування;
- належному виконанню попередніх договорів на виготовлення аналогічної продукції.

Станом на 1 січня 2020 року облікова чисельність працівників становила 161 особу, більшість з яких — це люди з обмеженими фізичними можливостями.

Підприємство завантажене на повну потужність. Працівники забезпечені стабільною роботою та заробітною платою.

З метою покращення умов праці проводяться ремонтні роботи у виробничих та адміністративних приміщеннях підприємства, оновлюється швейне обладнання, стільці для швачок, міжстілля, здійснюється реконструкція освітлення.

Всі працівники забезпечені спецодягом та засобами індивідуального захисту відповідно до норм колективного договору.

Конотопське УВП УТОГ тісно співпрацює з Сумською обласною організацією УТОГ та Конотопською ТО УТОГ.

Велика увага на підприємстві приділяється соціальній сфері.

На підприємстві діє медичний пункт, оснащений не-

Голова УТОГ І.І. Чепчина вручила О.В. Цюменко Диплом про присвоєння Конотопському УВП УТОГ звання «Підприємство високої культури виробництва та охорони праці» у 2019 році

обхідним обладнанням. Постійно закуповуються ліки для надання першої медичної допомоги. Працівники підприємства проходять планові та первинні медичні огляди. Протягом 2019 року працівникам УВП надавалось матеріальне заохочення до ювілейних дат та інших свят, вони отримували премії за результатами роботи за місяць та за рік. Виділялась допомога на проведення новорічного вогника, придбання путівок до таборів відпочинку для дітей працівників підприємства, а також кошти для проведення екскурсій історичними місцями України. У разі скрутного становища працівникам підприємства надавалась матеріальна допомога та безвідсоткова позика. Для ветеранів Конотопського УВП УТОГ щороку передплатується газета «Наше життя» УТОГ.

На балансі підприємства є гуртожиток, в якому мешкає 58 осіб. За останні роки проведений ремонт більшості кухонь та санітарно-побутових приміщень гуртожитку, зроблено частковий ремонт та технічне обслуговування системи опалення. Санітарний стан житлових і допоміжних приміщень підтримується у належному стані.

Переконалися у цьому можна, переглянувши світлини, які розміщені на 3 сторінці обкладинки.

Більше фото — на 3-й сторінці обкладинки

ЧЛЕНІВ УТОГ ЗАБЕЗПЕЧИЛИ МАСКАМИ

Голова Рівненської обласної організації УТОГ В.В. Лебедюк видає маски глухим рівненчанам

На Бахмутському ВП УТОГ

У зв'язку з пандемією гострої вірусної хвороби COVID-19 в Україні спостерігається нестача засобів індивідуального захисту, зокрема захисних масок. На задоволення зростаючого попиту швейні підприємства УТОГ в короткі строки переналаштували виробництво й організували випуск продукції, необхідної для боротьби з епідемією коронавірусу. Наразі вже випущено понад 600 тис. штук захисних масок.

Серед перших освоїли випуск засобів індивідуального захисту працівники Кам'янець-Подільського УВП УТОГ. Для потреб населення і державних закладів лише на цьому підприємстві вироблено 45 тисяч масок.

Працівники Бахмутського ВП УТОГ пошили 300 захисних медичних халатів та 5 тисяч масок для медиків міста. За словами начальниці управління охорони здоров'я Олени Миронової, за гроші із міського бюджету тут закупили тканину і попросили допомоги із

пошиттям захисного одягу для медиків.

До восьми тисяч медичних масок за день шиють на Івано-Франківському учбово-виробничому підприємстві УТОГ. Долучилися до цієї важливої роботи також інші швейні підприємства Товариства — у Білій Церкві, Лубнах, Херсоні та інших містах.

Подбали у Товаристві також про забезпечення захисними масками членів УТОГ. Організовано централізоване — через обласні організації УТОГ — забезпечення членів нашого Товариства цими виробами власного виробництва за помірною ціною.

За зібраними обласними організаціями заявками ЦП УТОГ розмістило замовлення на підприємствах УТОГ, які спрацювали оперативно. Вже за кілька днів обласні організації УТОГ отримали від підприємств Товариства посилки з масками і організували їх продаж членам УТОГ.

ТАКА ПОТРІБНА ДОПОМОГА

Інформація Миколаївської обласної організації УТОГ

В умовах карантину, оголошеного в Україні з 17 березня 2020 року, щоб запобігти поширенню коронавірусної інфекції, найбільш вразливою частиною населення є люди похилого віку, особливо самотні та хворі, які опинилися в полоні цих надзвичайних обставин. Тому для літніх людей з інвалідністю зі слуху, яким ви-

повнилося 80 і більше років, а також самотніх і малозабезпечених, після нашого звернення до Департаменту праці та соціального захисту населення Миколаївської міської ради, були організовані продуктові набори.

У п'ятницю, 10 квітня, разом з соціальним працівником територіального центру соціального обслуговування Мариною Табунщик і водієм Леонідом на спецмашині ми розвозили ці пайки по домівках. Не уявляєте, як були раді і вдячні наші члени УТОГ наданій допомозі, а деякі навіть були здивовані таким ось сюрпризом. Хоча таку підтримку змогли поки отримати тільки 24 члена УТОГ, сподіваємося, що список тих, хто має потребу в цій допомозі, буде розширено.

Дякуємо директору ДТСЗН С.М. Василенку та його співробітникам, а також директору територіального центру соціального обслуговування С.М. Бондаренку, компанії «АТБ-Маркет» та, звичайно ж, життєрадісній Марині з чудовим Леонідом.

З ВІКОМ МУДРОСТІ, ПОШАНИ І ПОВАГИ!

У середині квітня відзначила свій чудовий ювілей активістка ветеранів Харкова, колишня голова міської ТО УТОГ Валентина Петрівна ЛЕВІНА.

Народилася Валентина Петрівна на Харківщині. Слух втратила в ранньому дитинстві й навчалася у школі для слабкослухаючих дітей у Феодосії.

Після закінчення школи Валентина почала свою трудову біографію ученицею з пошиття легких суконь на фабриці індошиття і ремонту одягу в Харкові. Пізніше працювала на Харківському заводі «Комунар», на дільниці складання УВП № 1 УТОГ, у ливарному цеху об'єднання «Торгхолдмаш».

Валентина Петрівна не лише сумлінно ставилася до роботи, а й завжди брала активну участь у громадському житті. Помітивши її ентузіазм, вміння працювати з людьми та лідерські якості, колеги по роботі обрали її головою первинної організації УТОГ.

У 1993 році на звітно-виборчій конференції Харківської територіальної організації УТОГ Валентина Петрівна була обрана головою цього осередку глухих

— одного з найбільших в Україні за чисельністю членів Товариства і обсягами роботи. На цій посаді Валентина Петрівна пропрацювала до листопада 2019 року.

Тривалий час В.П. Левіна є членом президії Харківської обласної організації УТОГ, членом обласного правління УТОГ. Вона була делегатом обласних звітно-виборчих конференцій УТОГ, а у 2006 році обиралася делегатом XVII з'їзду Українського товариства глухих.

За багаторічну працю й активну громадську діяльність Валентина Петрівна неодноразово нагороджувалася грамотами, преміями та подяками з нагоди ювілейних дат, має інші відзнаки і нагороди. Так, у 2006 році вона заслужено стала переможницею конкурсу «Кращий голова територіальної організації УТОГ», маючи найліпші показники в усіх напрямках роботи серед своїх колег з понад 100 подібних організацій Товариства в інших містах і містечках країни. Рішенням президії ЦП УТОГ у 2010 році Валентині Петрівні була вручена висока відомча відзнака УТОГ — «За заслуги».

Зараз наша шановна ювілярка — на заслуженому відпочинку, але продовжує брати активну участь у діяльності Харківської обласної організації УТОГ, керую-

чи клубом «Ветеран» і дбаючи про глухих мешканців Харкова старшого віку.

І ще особливе місце в її житті посідали самодіяльна творчість і народний театр. Валентина Петрівна завжди брала активну участь в різних концертах, у спектаклях НСТ «Аріадна» — не лише в Харкові, а й на гастроліях.

Захоплення мистецтвом поділяє з Валентиною Петрівною і її чоловік — Іван Тихонович Левін, який відомий далеко за межами Харкова як талановитий самодіяльний артист, що виступає з піснями у жестовому виконанні. Разом подружжя виховало двох чудових синів, має трьох внуків, якими Валентина Петрівна дуже пишається.

Шановна Валентино Петрівно!

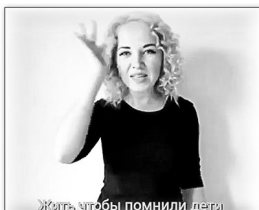
Щиро вітаємо Вас з 70-річчям — віком мудрості, загальної пошани і поваги. Нехай здоров'я не покидає Вас, життєлюбність і віра в краще ніколи не закінчуються. Довголіття, добра Вам і домашнього затишку. Нехай Господь береже Вас від бід і негараздів, а радість і щастя будуть з Вами постійно. З Днем народження!

Колектив Харківської обласної організації УТОГ, територіальної організації УТОГ і ОДК УТОГ, президія обласної організації УТОГ, ВРВ УТОГ, Рада ветеранів обласної організації УТОГ, колектив НСТ «Аріадна»

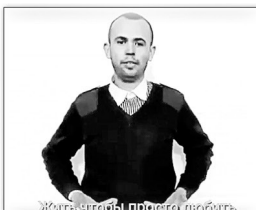
ТВОРЧІСТЬ БЕЗ КОРДОНІВ І ОБМЕЖЕНЬ

Який кола тебе заважили

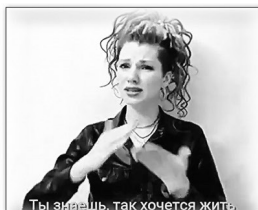
Життя, щоб помили дити

Життя, щоб побачити людину

Лише прощання - спасення я знала

Ты знаешь, так хочется жить

Про які культурні здобутки можна казати у нинішніх умовах? Клуби зачинені, всі домують, спілкуючись лише в чатах та за відеозв'язком — чи до розвитку культури тут?

Але наш невгамовний і талановитий народ доводить, що сидючи вдома на карантині можна займатися творчістю і навіть реалізовувати міжнародні проекти! Ще на початку карантину п'ятеро молодих українців буквально зірвали соціальні мережі відео з жестовим виконанням пісні «Ты знаешь, так хочется жить!». Всі вони — із Запоріжжя, але зараз три дівчини живуть за кордоном. У той час, як інші розгублено спостерігали за поширенням пандемії, вони вирішили разом створити ролик з піснею на актуальну і життєво важливу тему. Кожен вивчив і виконав шматочок пісні, знімав себе сам, а потім всі фрагменти об'єднали разом — це вже справа монтажу.

Про роботу над кліпом ми розпитали Дмитра Петеліна, директора Запорізького ОБК УТОГ, який також взяв активну участь у створенні ролика.

— **Дмитре, чому саме ця пісня?**

— Відверто кажучи, спочатку планувалося взяти пісню українською мовою, але у процесі відбору зупинилися саме на цій.

— **А кому належить ідея створення кліпу? Хто**

взяв участь у її реалізації?

— Ідея виникла у Свети Ганзюк-Іванової. Вона родом із Запорізької області, але вийшла заміж і живе в Іспанії. Саме вона вирішила запропонувати своїм подругам записати кліп з піснею. А серед її подруг — Яна Луценко, яка родом із Запоріжжя і живе у Франції, та Інна Касай — теж наша землячка, яка зараз в Австрії, а також Таня Шкутенко — жителька Запоріжжя, як і я.

— **Хто займався монтажем і оформленням кліпу?**

— Света та Інна цілу ніч працювали над кліпом — робили монтаж, вставку титрів, пошук відповідного відео для монтажу між нашими виступами з фрагментами пісні. Обговорення під час роботи над цим кліпом було дуже активним — хоч вдень, хоч вночі. Результат виможете побачити на <https://youtu.be/EUBjmCuS3gQ>.

— **Мабуть, ви отримали багато відгуків...**

— Коли я виклав відео в Ютубі, то несподіваною приємністю став коментар до цього відео від автора і виконавця цієї пісні Геннадія Селезньова — соліста групи «Роздество». Він написав: «Спасибі вам, друзі! Щастя і здоров'я бажаю вам від душі. Тримаймося разом!»

— **Дякуємо вам і бажаємо нових цікавих ідей!**

УВАГА! ОГОЛОШЕНО ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС КЛІПІВ ПІСЕНЬ!

Запрошуємо всіх членів УТОГ взяти участь у конкурсі кліпів із записом пісень у жестовому виконанні. Для цього необхідно створити відеозапис (кліп) **пісні з субтитрами тривалістю не більше 3 хв.**

Від одного учасника конкурсу приймається не більше 2 робіт різного типу (соло, дует, тріо).

Долучайтесь до цього конкурсу! Переможцям будуть вручені дипломи та грошова премія.

Відеозапис повинен бути особистим, зробленим протягом 2020 року.

Не дозволяється подавати на конкурс ролик, який раніше був розміщений в інтернеті і не є авторським.

Формат відеороликів — **AVI, MPEG-4, MJPEG, MOV, MP-4**, надсилати через інтернет-файлообмінювач **fex.net** або **Google Диск**.

Назви файлів відеозапису повинні збігатися з назвою пісні, мати номер варіанта (якщо від одного автора подані 2 роботи).

Заяву разом з відеозаписом необхідно відправити на електронну пошту своєї обласної організації УТОГ **до 20 травня цього року**.

Більш детальну інформацію і форму заявки дивіться на сайті УТОГ за посиланням **<https://cutt.ly/bt912Gt>**

Успіху всім і творчого натхнення!

ПАМ'ЯТАЄМО, ЛЮБИМО, ДЯКУЄМО...

Тетяна ЛАПІЄВА, голова БРВ УТОГ

26 квітня минулого року пішла від нас в інший світ Ганна Михайлівна Мережко, голова Всеукраїнської ради ветеранів УТОГ з багаторічним стажем, у минулому — перший заступник голови ЦП УТОГ.

По-справжньому унікальна жінка, харизматична і вольова, вона була в роботі принциповою, суворою,

іноді навіть жорсткою: віддаючись роботі цілком, вона вимагала відповідної віддачі й від інших.

Ганна Михайлівна була красивою, жіночною. Хоча й була невисокого зросту, але незмінно привертала погляди, на диво виразно виділялася на загальному тлі.

З нею можна було сміливо піти в розвідку, поділитися таємним, вона вміла прощати людям образи.

У компанії з нею було легко й весело, вона вміла розряджати жартом напружену ситуацію і, разом з тим, приховувала свої власні проблеми...

Ганна Михайлівна завжди буде матінкою в пам'яті всіх ветеранів УТОГ.

ЦЕ ГІДНИЙ ПРИКЛАД

Віталій БЛИЗНЮК

Присвячується світлій пам'яті Г.М. Мережко

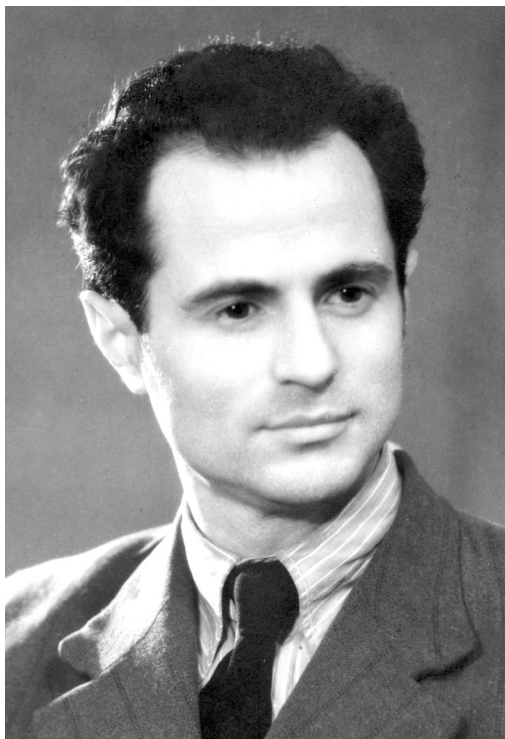
В житті збувались дивні сни казкові,
Барвінок цвів вінком щасливих літ.
І виростав з великої любові
Гінкої долі неповторний світ.
Та звідки, із яких країв суворих,
З якої безвісті, з якої глибини
Підступним смерчем налетіло горе,
Згубило цвіт розкішної весни...
Чому, чому довкола стало тихо?
Здавалось, вже хвороба відступа.
Здавалося, за мить минеться лихо...
Чому ж душа в беззвуччі потопа?
Потонула!... Та знов сплива живуча,
В жахливу тишу вгорнута суціль.
Позаду — щастя, молодість квітуча,
Попереду — щемка сльоза і біль...
Не легко здобувати перемогу,
Коли на душу ліг такий тягар.
І раптом лист. Від кого? Від УТОГу —
Неначе промінь сонця з темних хмар!
Душа, неначе пташка, стрепенулась,
В руках немов священний оберіг:
Адреса... Вулиця... Сама незчулась,
Як стала на УТОГівський поріг.
Розмова щира, все про сокровенне,
Дарує на майбутнє добрий знак.
І мова жестів дивна, незбагненна —

Невже і я колись зумію так?
Щоденних клопотів безкрає море,
Якого бродом не перебрести.
Сама в житті зазнала стільки горя,
То як же людям не відповісти?
Хто їм таким, закутаним у тишу,
Мов сад осінній у густий туман,
Листа й заяву правильно напише,
Загоїть біль життєвих рваних ран?
А хто добром до серця приголубить,
Розділить навпіл радість і журбу?
Хто їх таких, невітшених, полюбить,
За їх права вестиме боротьбу?
Столичний відділ перший на сторожі,
Нечуючий тут завжди добрий гість.
І тепле: «Наша Аннушка pomoжеť.
Ганнуса наша все нам розповість».
Отак за роком рік минали днини,
Зростав у праці мудрий керівник,
Щоб для глухих всієї України
Явити з часом свій шляхетний лик,
Щоб все здобує в клопотах невтомних,
Засіялось для спільної мети,
Зійшло зелом і налилось уповні
Колосся урожаєм доброти.
З того врожаю добрих справ насіння
Вродило щедрим золотом колось,

У засіки Центрального правління
Рясним дощем здобутків пролилось.
Посадою в ЦП не загордилась:
Яка там пиха — не піднять очей!
Не за бджолу, за цілий рій трудилась,
А час рікою швидко так тече...
Ось і причал, де можна відпочити,
Заслужено, спокійно і сповна.
Плекати сад, городину садити
І милуватись, як цвіте весна.
А думка: «Встигну... Ще не все зробила,
Ще встигну відпочити. Час до справ.
У нас героїв незліченна сила,
Ніхто ще подвиг їх не описав.
Щоб пробивався цвіт з глухої криги,
У нас щодень — пролог, не епілог.
Тож хай про це усім розкажуть книги,
Найперш — Енциклопедія УТОГ!».
А завтра знову час вставати рано —
На потяг з Києва до Харкова квиток:
Її чекали в Радах ветеранів,
Вона між ними прокладає місток,
Бо не дала набуте розгубити,
Межа не ляже поміж поколінь,
А досвід старших зможе запалити,
Вогонь сердець юначих устремлінь.

Є гідний приклад в молодій зміні
На час звитяги і на час тривоги.
А значить, є майбутнє в Україні,
І попри бурі вистоїть УТОГ.

ЛЮДИНА З ВЕЛИКОЇ ЛІТЕРИ

*«Меня теперь ничто не озадачит:
я понял жизнь и яростный наш век...
И что мне миг удачи, неудачи,
когда я счастлив тем, что человек!»*

А. СИМОНЕНКО

На жаль, ми дуже мало знаємо про кращих людей нашого Товариства. Хочу заповнити цю прогалину та розповісти про глухого педагога Володимира Никаноровича Хоменка, який багато зробив для всіх нас. Погано, що ми так мало знаємо про цю чудову людину! В «Энциклопедическом справочнике Украинского общества глухих» про нього згадується, але коротко (на сторінці 218). Між тим він заслуговує, щоб про нього згадали більш докладно і змістовно.

Доля випала йому нелегка. Долаючи свою недугу, він довів усім, і першою чергою самому собі, що глухота — не перепона в досягненні великої мети утвердження себе як особистості.

Хоменка знають не лише в Україні, а й далеко за її межами. Володимир Никанорович — відомий глухий вчитель, чудовий вихователь глухих молоді та активіст Харківської обласної організації УТОГ. Він умів та любив працювати з людьми, нести їм свої

Володимир КОВТУН,
вчитель історії СВЗШ № 23 м. Харкова

знання, розповідав про події в країні та за кордоном. Був частим та бажаним гостем у культзакладах УТОГ та школах.

Володимир Никанорович проводив активну громадську роботу. Його постійно обирали до складу правління Харківської обласної організації УТОГ. Він брав активну участь і в діяльності Спортивної федерації глухих Харківщини. Дякуючи йому, відбулось знайомство відомого нечуючого поета Анатолія Федоровича Симоненка з Товариством глухих. Допоміг Хоменко не тільки йому, а й іншим знайти своє місце в житті. Багато років він пропрацював учителем у Харківській вечірній школі для глухих. У пам'яті своїх колег та учнів він залишився чудовим педагогом, людиною з великою і доброю душею.

Коли я навчався у вечірній школі, Володимир Никанорович працював вчителем математики. Я його знав ще раніше (сьогодні можу похвалитися найдовшим стажем нашого знайомства і дружби), але я й думки не мав, що ця скромна людина була підпільником у роки фашистської окупації. А дізнався я про це завдяки статті І.С. Щербанюка «Автограф підпільника» у збірці «Перемогу наближали як могли», виданій нашим Товариством. У ній розповідається, що майже два роки у смертельно небезпечних умовах, під носом гестапо, діяло підпілля, учасником якого був В.Н. Хоменко. Він активно брав участь у розповсюдженні серед німецьких солдатів правдивої інформації про події на фронті. Після війни, закінчивши фізико-математичний факультет Харківського університету, працював учителем у нашій вечірній школі й користувався величезним авторитетом серед глухих і своїх колег. Володимир Никаноровичу не було рівних у вмінні ділитися знаннями. Його учні, проводячи в його кабінеті незліченну кількість годин, не тільки вивчали математику, але й спілкувалися з чудовим наставником. Багато хто з них потім стверджував, що за всі роки навчання в школі-інтернаті не одержали й не пізнали стільки нового, скільки за час навчання у вечірній школі у Хоменка. Володимир Никанорович так любив читати, так емоційно передавав нам, учням, зміст прочитаного, що ми самі непомітно для себе прагнули

більше читати й стали завсідниками бібліотеки. Він розмовляв з учнями не тільки про навчання, а й про життя, навчав розбиратися в людях, брав участь у вирішенні їхніх особистих і побутових проблем, прищеплював навички життєвого досвіду. З ним ділилися інтимними переживаннями, він угамовував ревності закоханих, допомагав подолати сімейні негаразди.

А час плине невблаганно, і його колишніх учнів залишається все менше... У них світяться вдячністю очі, коли вони згадують про цю чудову людину, яка допомогла їм у багатьох життєвих обставинах.

Ще однією дуже важливою якістю, що впливала на близькість наших відносин, була його здатність мінятися. Спочатку наші різні погляди на життя, «комунізація» Хоменка та його прихильність до офіційних догм створювали певні труднощі в нашому спілкуванні. Адже я з юності був опозиціонером і вільнодумцем — і не приховував цього, а Хоменко, бувало, реагував на це з дратуванням. Ось, наприклад, у 1968 році відбувся суботник. Пізніше такі заходи стали регулярними, можна сказати, увійшли в побут. Але коли це було учинено з бездумним азартом, властивим всьому, що робила, як звичайно, радянська система, то природно, що дехто обурювався цим, а дехто шукав можливості ухилитися. Володимир Никанорович таку думку не сприймав і вважав, що так і належить бути. Такі моменти, на жаль, тимчасово віддаляли нас один від одного. Розсудив нас час. Але я поважав Хоменка за прямоту і наївну прямолінійність. Він не був закоснілим догматиком, завжди змінювався під впливом нової інформації і нових знань.

Треба йому віддати належне — у своїй роботі він вмів не прогинатися і ніколи не боявся приймати рішення самостійно. Через свою принциповість він змушений був піти із вечірньої школи, бо був не згоден у педагогічних питаннях з директором. Конфлікт був принциповим: Хоменко вважав діяльність свого керівника з організації навчально-виховної роботи неправильно. Суперечка переросла в особисту неприязнь. Володимир Никанорович пішов зі школи на знак протесту, хоча пропрацював у ній 28 років. На це вплинула одна з рис його характеру — боротися за правду, попри наслідки, відстоювати свою правоту, не боячись йти на конфлікт з начальством. Що правда, трохи пізніше директора звільнили із посади.

1975 року Хоменко працював у Харківському ОБК УТОГ інструктором з культмасової роботи, а в наступному році був переведений на завод імені Мали-

шева на посаду інструктора з виховної роботи з глухими, де працював до 1992 року — його талант вихователя був незаперечним.

Треба визнати, що в останні роки життя від його колишньої прихильності радянським і комуністичним догмам і сліду не залишилось. Це виявилось в його ставленні до «білих» плям історії, Голодомору тощо.

Проблеми зі здоров'ям давали про себе знати все частіше. Володимир Никанорович говорив про це з сумною посмішкою. Він зовсім спокійно сприймав цю неминучість. Був скромним у житті, більше слухав, аніж говорив і приховував від усіх свої душевні переживання.

**Долаючи свою недугу,
він довів усім, і першою
чергою самому собі, що
глухота — не перепона
в досягненні великої мети
утвердження себе як
особистості**

І все недоговорене, приховане у глибині своєї душі, він «випліскував» на театральній сцені. Та ще як талановито! Про це треба писати окрему статтю. Театральний талант Володимира Никаноровича високо цінували численні любителі драматичного мистецтва не тільки в Харкові, а на всьому пострадянському просторі, де гастролював Харківський народний самодіяльний театр «Аріадна», в якому він грав. Глядачі любили артиста за те, що його сценічна творчість ніколи не обмежувалася якимось одним амплуа, а мала широкий діапазон. Його поява на сцені у виставах різних жанрових напрямів завжди залишала незабутнє враження. Глядачі одержували велику насолоду від його ігри. В.Н. Хоменко постійно радував їх, розкриваючи нові грані свого таланту. Грав він дивовижно пластично, витончено і, як б сказав, ніжно і зворушливо. Отже, тут він знайшов свою долю і радість у житті. А жив він завжди активно, завжди прямував уперед, знайшовши насолоду в приборканні себе і обставин.

Його не стало у 1992 році, але він залишив пам'ять про себе, як про Людину з великої літери — яскраву й неординарну. Його ім'я сяє серед видатних імен, викарбованих золотими літерами в історії нашого Товариства.

ТЕБЕ МІЙ ВОГНИК ЗІГРІВАТИ БУДЕ

Анна ДЯЧЕНКО

Щодня говориш, що мене кохаєш,
Свою маленьку зіроньку ясну,
Що мною мариш й зустрічі чекаєш,
Як чарівну і лагідну весну.
Що мої очі — ніби ті озерця,
Що я для тебе квітонька в траві.
І пригортав мене до свого серця
Й вустами зігрівав уста мої.
Повірити боюсь, а серце чути хоче
Палкі слова, що можуть й підвести.
З надією дивлюсь у твої очі —
Кохання маєш ділом довести.
То ж не кажи, що ти мене кохаєш,
Що я та зіронька, що уночі горить.
Люби мене таку, яку ти маєш,
Пусті ж слова не треба говорити.

Останній сніг

Ну ось уже я старість на поріг
Впустила ненароком з недовір'ям.
Посипався у коси білий сніг,
Подібний він на лебедине пір'я.
Сиджу сама, в віконечко дивлюсь
На сніг, що пада ніби пакулина,
І думати не хочу і боюсь,
Що відлітають роки неупинно.
Все добре: діти підросли,
Було і горе і кохання,
Та боляче, що відлетять бусли
І білий сніг мете останній...
Я хочу крикнуть так у далину,
Щоб знову щастя завертілось,
А галок низка на тину
У зимній холод розлетілась.

Я благаю

Ти не можеш зробити помилку,
Лікарю, в твоїх руках життя,
Щоб не плакали матері
на поминках,
Як не буде більше вороття.
Як аптекар допустить помилку,

Чи медбрат, а чи то медсестра,
Материне серце аж довіку
Буде плакати і згорати дотла.
Я благаю — будьте всі добріші
І рятуйте матерям синів,
Щоб були і матері миліші
І щоб чуб на скронях не сивів.

Синові

Я постарію і у даль полину,
Та не залишу тебе, сину.
Я вогником святитиму тобі,
Щоб не зазнав ні горя, ні журби.
Тебе мій вогник зігрівати буде,
Бо я тебе ніколи не забуду.
Ти глянеш в небо — зіронька сія,
Всміхнись, синочку, бо то буду я.

Я повернулась у своє село,
Де снігу білого зимою намело.
Біля вікна калина вогником
горить —
Та так, що в мене серденько болить.
Зриває вітер ягоди у сніг,
Гарячі сльози ллються на поріг,
А я дивлюсь на рідний дім...
Чому так холодно тепер у нім?..

Не одного вже за удачею тією
Відірваним листочком понесло,
Я ж приросла і серцем і душею
До тебе, ріднее моє село...

Мати кликала сина.
Він не їхав, бо справи.
Закінчив, появився —
Та нема уже мами...

Пам'яті поетів

Відлітають у вічність поети,
Ніби в вирій летять журавлі,
Відлітають у вічність поети,
Залишаючи слід на землі.
І хоч когось між нами вже немає,
Та їх забудь ніхто не поспіша.
У небо глянь — там журавлем
кружляє
Смирнової і Нирова душа.
Затихне біль і новий день настане,
Про це нам сповістить
«Відлуння» дзвін.
Ну, а для них хай пам'ятником
стане
Наш тихий поетичний передзвін.

ВІДБУВСЯ ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ З ШАШОК

Г.П. ЛЮЛЬЧЕНКО,
ветеран спорту, суддя національної категорії

У Житомирі відбувся 45-й за ліком всеукраїнський турнір з шашок-64 серед спортсменів з порушеннями слуху (раніше ці змагання мали назву «Першість України (УТОГ)», а після проголошення незалежності нашої країни стали офіційно називатися «Чемпіонат України»). Востаннє захід з шашок приймали тут 20 років тому.

Змагання проходили 2–9 березня 2020 року у приміщенні готельного комплексу «Хвиля» у двох форматах гри — блискавична (тільки серед дорослих) і класична.

2 березня на відкритті змагань виступили: начальник Житомирського регіонального центру «Інваспорт» Ю.О. Панасюк, лідер збірної команди України з шашок серед глухих спортсменів Ю.А. Верещака, чемпіон світу з шашок серед спортсменів з ураженнями опорно-рухового апарату О.М. Гонгальський, член правління Житомирського осередку СФГУ Р.Л. Будзинський, Почесний член СФГУ Г.П. Люльченко, головний суддя чемпіонату, національний арбітр України І.М. Ільницький.

На змагання прибуло 65 учасників з 17 регіонів, серед них: 14 жінок, 11 юніорок, 30 чоловіків і 10 юніорів.

Турнір розпочався 3 березня з блискавичної гри в 9 турів за один день, а з наступного дня змагалися у класичній грі по 2 тури в день — зранку та після обіду.

Не забули організатори змагань і про культурну

програму: учасники турніру мали змогу відвідати відомий далеко за межами Житомира Музей космонавтики.

У Міжнародний жіночий день 8 Березня чоловіки привітали жінок квітами і солодощами. Організацію цього заходу взяв на себе Павло Медведюк з Києва.

Сам перебіг змагань відзначався напруженою боротьбою, але про дисциплі-

ну не забували і ніяких суперечок між гравцями не було. Треба віддати належне головному судді змагань І.М. Ільницькому, який має неабиякий досвід суддівства саме змагань серед глухих.

9 березня о 13:00 відбулась фінальна церемонія нагородження переможців та призерів чемпіонату за участі голови Житомирської обласної організації УТОГ В.С. Дем'янчука.

Особливо хочеться відзначити зусилля, які доклали для успішного проведення чемпіонату України з шашок-64 серед спортсменів з порушеннями слуху у Житомирі начальник регіонального центру «Інваспорт» Ю.О. Панасюк і президент Житомирського осередку СФГУ С.С. Дем'янчук.

Вперше на чемпіонаті було багато учасників юніорського віку. Впевнений, що ця підростаюча перспективна молодь візьме приклад з таких видатних спортсменів як Юрій Верещака, Олександр Охотський, Олена Зануда, Наталія Одарченко та в подальшому буде гідно нести український прапор на міжнародному рівні. Сподіваємося на подальшу підтримку такого цікавого виду спорту як шашки.

Підсумки блискавичної гри:

серед жінок

I місце — **Олена Зануда**, ЗМС (Харків);
II місце — **Наталія Одарченко**, МС (Полтавська обл.);
III місце — **Ірина Лапта**, 1 розряд (Вінницька обл.).

серед чоловіків

I місце — **Юрій Верещака**, ММ (Полтавська обл.);
II місце — **Віктор Онищенко**, КМС (Черкаська обл.);
III місце — **Олександр Охотський**, ММ (Харківська обл.).

Підсумки класичної гри:

серед жінок

I місце — **Олена Зануда**, ЗМС (Харків);
II місце — **Наталія Одарченко**, МС (Полтавська обл.);
III місце — **Ірина Лапта**, 1 розряд (Вінницька обл.).

серед юніорок

I місце — **Ганна Баранник**, 1 розряд (Полтавська обл.);
II місце — **Дар'я Бойко**, 1 розряд (Дніпропетровська обл.);
III місце — **Олена Нінічук**, 2 розряд (Волинська обл.).

серед чоловіків

I місце — **Олександр Охотський**, ММ (Харківська обл.);
II місце — **Юрій Верещака**, ММ (Полтавська обл.);
III місце — **Володимир Антоньєв**, 1 розряд (Київ).

серед юніорів

I місце — **Назар Хомяк**, 1 розряд (Тернопільська обл.);
II місце — **Сергій Шамшур**, 3 розряд (Полтавська обл.);
III місце — **Ростислав Паньків**, 1 розряд (Тернопільська обл.).

«СЕРВІС УТОГ» ПРАЦЮЄ ЦІЛОДОБОВО!

Раніше не одне покоління глухих людей могло лише мріяти про те, що допомога перекладача надаватиметься цілодобово і, вважаючи, лише за одним натиском кнопки...

Нині завдяки сучасним технологіям ці мрії стали реальністю. Останнім часом впевнено увійшла до життя людей з порушеннями слуху така корисна послуга, як надання допомоги перекладача жестової мови за допомогою використання технологій онлайн-зв'язку.

В Україні ця корисна послуга під назвою «Сервіс УТОГ» створена відділом зв'язків з громадськістю виконавчого апарату ЦП УТОГ, а послуги членам УТОГ надають штатні перекладачі організацій УТОГ. Від комерційних служб, які також надають подібну допомогу, «Сервіс УТОГ» відрізняє те, що послуги перекладу надаються всім, хто звернувся, БЕЗКОШТОВНО.

Раніше ця служба, у якій залучені штатні перекладачі обласних організацій УТОГ, працювала в робочі дні з 8.00 до 17.00, але у надзвичайних умовах пандемії та карантину в країні було прийняте рішення про цілодобову роботу «Сервісу УТОГ», тобто у режимі 24/7.

Користь від такої допомоги є не лише особам з порушеннями слуху, а й чуочим людям, які повинні порозумітися з ними, щоб надати їм необхідну допомогу: медикам, працівникам поліції тощо.

Нещодавно, наприклад, в одному з обласних центрів України сім'я глухих серед ночі змушена була викликати швидку допомогу. В родині — всі не чуять. Здійснити виклик та порозумітися з лікарями їм допомогли саме на «Сервісі УТОГ».

Така допомога особливо важлива у період пандемії, коли прак-

О. Дуленко

С. Баклицька

Н. Шалигіна

Л. Клименко

тично ніхто не застрахований від подібних екстремальних ситуацій.

Працюючи на «Сервісі УТОГ», допомогу особам з порушеннями слуху позмінно, змінюючи одна одну, надають досвідчені перекладачі жестової мови — кваліфіковані фахівці своєї справи: **Ольга ДУЛЕНКО** (Вінницька облоргані-

зація УТОГ); **Світлана БАКЛИЦЬКА** (Полтавська облорганізація УТОГ); **Наталія ШАЛИГІНА** (Кіровоградська облорганізація УТОГ); **Людмила КЛИМЕНКО** (Житомирська облорганізація УТОГ).

Низький уклін і велика подяка їм за працю і надання глухим людям такої необхідної їм допомоги!

СВІТ ДОСТУПНИЙ ДЛЯ ВСІХ 24/7

Разом з Сервіс УТОГ

Що це?

Допомога перекладача жестової мови з відеозв'язком в Viber на «Сервіс-УТОГ»

Хто це?

Професійні та досвідчені перекладачі жестової мови УТОГ.

Кому?

Особам з порушеннями слуху.
Працівникам установ, організацій і закладів.

Гроші?

БЕЗКОШТОВНО

Скільки часу?

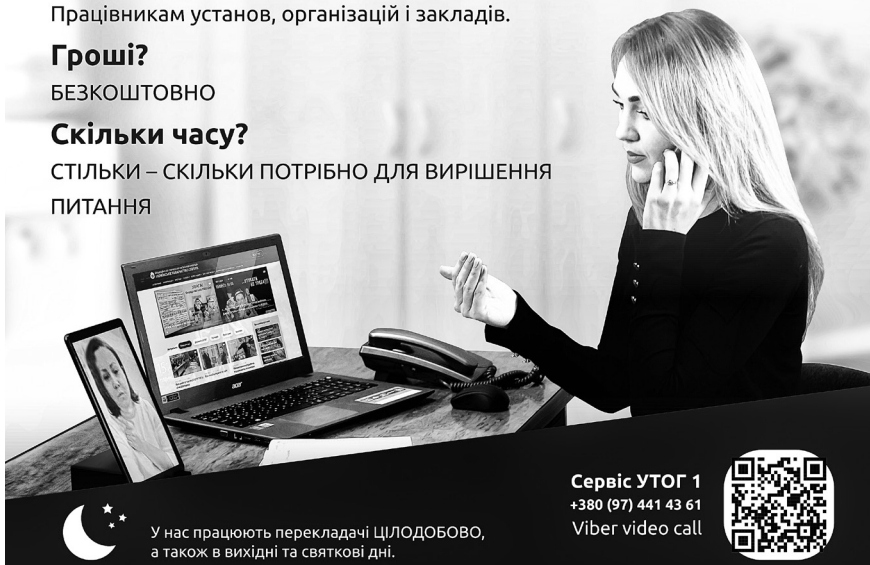
СТІЛЬКИ – СКІЛЬКИ ПОТРІБНО ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПИТАННЯ

Сервіс УТОГ 1
+380 (97) 441 43 61
Viber video call
цілодобово

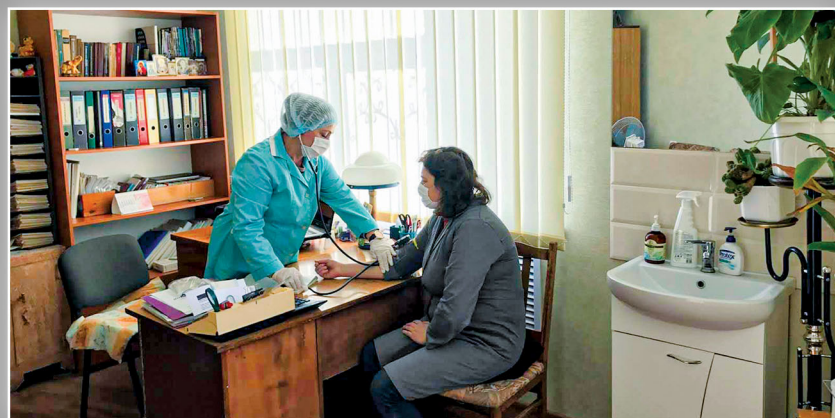
Сервіс УТОГ 2
+380 (93) 865 34 00
Viber video call
Робочі дні з 8:00 до 17:00

Сервіс УТОГ 1
+380 (97) 441 43 61
Viber video call

У нас працюють перекладачі ЦІЛОДОБОВО,
а також в вихідні та святкові дні.

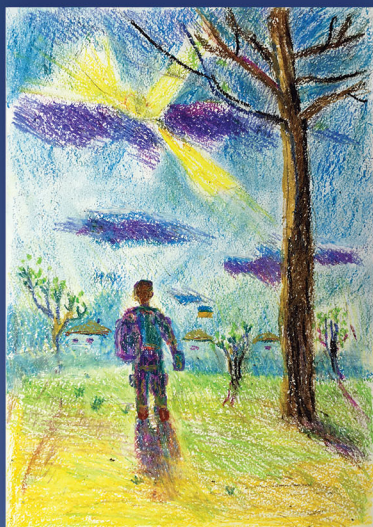
Працюємо стабільно
й злагоджено 7 стор.

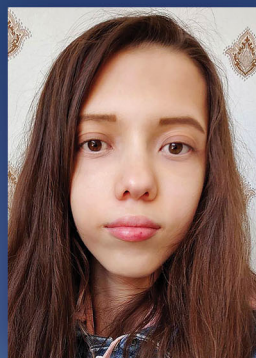
Гран-прі
Вікторія ФІЛЬКОРН,
«Мамине тепло»

1 місце старшої групи
Сергій МАЛИНОВСЬКИЙ,
«За нашу свободу»

2 місце старшої групи
Фатіма БАЙРАМОВА,
«Повернувся живим»

3 місце старшої групи
Дарія ХОМИЧ,
«Духом незламна»

**Закликаємо
юні таланти
до творчості**

2–3 стор.

1 місце молодшої групи
Микола ШАБАТУРА,
«Родина — це святий оберіг»

3 місце молодшої групи
Едуард КИРИЧЕК,
«Збережемо для нащадків нашу
історію, традиції, рідну мову»

2 місце молодшої групи
Маргарита КОЗАЧЕНКО,
«Хліб»

